

## ПРЕДТЕЧИ

(1918)

Христосъ отметна кръстъ отъ морно рамо  
и спрѣ се съсъ наведена глава.  
Бѣ тиха нощъ на луннитѣ измами.  
Едничѣкъ ужасътъ трептѣше само  
надъ снѣжнитѣ замрежени поля.

И съ тѣпа безнадеждностъ въвъ душиѣ,  
войниците видѣха въ трепетъ плахъ  
три кола предъ изровенъ гробъ побити  
и тримата осждени да сплитатъ  
презъ трѣпки смръзнали рѣце по тѣхъ.

Пристѣпи черния свещеникъ плахо  
и чу се какъ хрущѣше тамъ снѣга.  
И думитѣ му съ ласка прозвучаха.  
Но въвъ проклятие замрѣли бѣха  
безмълвнитѣ попуѣани уста.

„Безумни!“ Рече и рѣка сурово  
издигна къмъ небето съ укоръ святъ,  
но въ мигъ, съзрѣлъ тамъ сѣнката Христова,  
той трепна и свалилъ рѣка отново  
стѣписа се уплашено назадъ.